

[Statsministeren.]

Medlem finder det altsaa rimeligt, at et Mindretal skal dominere over Flertallet. Det er virkelig en helt ny Form for Demokrati og Folkestyre. Christen Berg og Hørup, ja, selv Neergaard og Klaus Berntsen vilde se uhyre undrende paa de Forslag, hvis de var i Stand til at følge den Udvikling, som er foregaaet med deres gamle Parti. Naar et Lovforslag er vedtaget f. Eks. med 96 Stemmer af de 160, som der er stillet Forslag om, kan 64 derefter forbyde, at det, de 96 har vedtaget, bliver stadfæstet. Sagen skal saa udsættes, selv om det er en nok saa vigtig Sag, til en ny Rigsdagssamling igen har kunnet optage den til Behandling og eventuelt vedtage den.

Lad os tage et andet af disse Forslag. Hvis 15 Medlemmer, efter at en Lov er vedtaget, paastaar, at denne Lov strider mod Grundloven, saa skal denne Lov forsinkes og optages til ny Behandling, i hvert Fald en Art Behandling, og selv om 106 Medlemmer havde hævdet, at Loven er i Orden i Forhold til Grundloven, medens der paa den anden Side er 15 Medlemmer plus eventuelt 39, der slutter sig til Modstanderne, ja, saa skal disse 54 mod de 106 kunne afgøre, at Sagen skal underkastes Overhusets Behandling, Højesterets Paadømmelse af en politisk Sag. Det kan være en nok saa vigtig Sag, saa skal altsaa 15 Medlemmer straks kunne hidføre en Standsning af denne vigtige Sags Gennemførelse; en Trediedel af Rigsdagen skal kunne forlange Standsningen, og naar Sagen endelig engang kommer tilbage fra Overhuset, kan Værdier være spildt, og der sker alligevel ikke de 15 Medlemmer eller de 54 nogen Skade i den Anledning, som maaske ganske uden Grund har rejst denne Protest og kun opnaar at standse Rigsdagens Arbejde. Det er virkelig et ejendommeligt Styre, Venstre er blevet Tilhænger af. Det var mange Aars demokratiske Lære, at Rigsdagen selv burde vaage over, at den altid handlede i Overensstemmelse med Grundloven, og selvfølgelig vil ogsaa den Rigsdag, der foreløbig kan ventes her i Landet, fremdeles iagttage denne sunde Regel. Det var Skik i dette Land, at Rigsdagen og Domsmyndigheden var adskilt, men efter Venstres Ændringsforslag bliver Højesteret afgørende, bliver sat over Rigsdagen, bliver afgørende politisk Faktor paa Foranledning af 15 plus 39 Medlemmer, som protesterer mod et eller andet Lovgivningsarbejde. Det Parti, der møder med saadanne ejendommelige, reaktionære Forslag i et demokratisk Land, taler saa endda om,

at de vil et rent Etkammer — et rent Etkammer. Ja, den Renhed er nu noget overfladisk, synes jeg nok; der er vist meget uren og fordærvet Halm i Bunden af de Træsko, som det ærede Medlem Hr. Brorsen viser sig med.

Det ærede Medlem Hr. Krag, der i Aftes holdt den Tale, som vel skal holdes af Venstres Kandidater, sagde, at Regeringsforslaget indeholdt Kulisser, og han opholdt sig længe ved disse Rigtstingskulisser. Det ærede Medlem bør dog vist betænke, naar han endelig vil bevæge sig paa Scenen, hvorledes Venstres Forslag om rent Etkammer vil blive bedømt, naar det bliver klart oplyst, at der uden for Kulisserne findes en Række af Reaktionens Instrumenter klar til Indførelse paa Scenen uden Hensyn til den straalende Etkammerdekoration.

Det ærede Medlem talte i Aftes om nogle Mindretalssikringer, som forefindes i Finland og Irland — og Norge tror jeg ogsaa var nævnt —, men vi lever nu engang i Danmark, og det har ikke været det ærede Medlems Skik altid at følge, hvad man havde i andre Lande. Jeg minder om, at da man i 1920 henviste til, at nu var der blevet gennemført anderledes demokratiske Forfatninger end den, vi havde i Danmark, var der aldeles ikke nogen Lydhørhed hos det ærede Medlem for, at vi skulde forandre vor Forfatning af Hensyn til dette Udland. Det ærede Medlem maa undskyldte, hvis der virkelig i en Forfatning fra 1814 i Norge skulde være en eller anden Ting, som det ærede Medlem synes om, saa er det dog ikke ensbetydende med, at vi nødvendigvis skal efterligne noget saadant. Det er jo imidlertid unægtelig af en vis Interesse for os, der har levet med i den saakaldte Nedsikringstid, af stor Interesse, at se Venstres Jammer, Venstres Kvaler ved nu at befinde sig som Mindretal. Nedsikringen fik ikke Lov til at vente til næste Samling, hvor meget vi bad derom, eller til nyt Valg var afholdt. Nej, dengang var der ikke nogen, der i den Lejr kendte noget til Mindretalsret og Mindretalsbeskyttelse. Ja, selv den Lov, som havde Titelen Lov om Arbejds- og Erhvervsfrihed, blev trods alle Indsigelser baade fra Erhvervsliv og fra Arbejdere og fra Rigsdagsmænd og fra udenforstaaende gennemtrumfet af et spinkelt Flertal, og den blev endda ført til Stadfæstelse af et Ministerium, der var faldet. Dengang var der ingen Skrupler. Al den Elende, som nu er kommet over Venstre ved Tanken om at være Mindretal, havde man aldeles ikke Følelsen af i disse Velmagtsdage.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen synes